



En stillig pjäs. Men den potentiella dvärgsnäppan stal mycket av uppmärksamheten från sin gulbröstade kusin. Foto: Björn Dellming

Tröstad med gulbröstad

Den 24 juli var vädret rätt trist i hela södra Sverige, precis som dagarna dessförinnan.

– Det rastade väldigt mycket vadare på sydöstra Öland och jag hade kört rätt hårt ett par dagar, berättar Anders Sandström.

– Jag chansade på att åka till Seby vid 16-tiden, men regnet gjorde att jag fick stå och trycka vid ett litet skjul i 2,5 timme. Jag såg ingenting, men så slutade det äntligen att regna.

– Jag gick ner en bit för att titta på några myrsnäppor och fick efter en stund syn på en gulbröstad snäppa (*Calidris bairdii*), fortsätter Anders.

– Kikarna immade igen samtidigt som jag dubbelkollade karaktärerna med Magnus Hellström över telefon.

Larmet gick vid åtta-tiden på kvällen. Folk strömmade till och i skumrasket kunde den gulbröstade hängas in. Samtidigt drog en annan vadare till sig uppmärksamhet. Larmet om en möjlig dvärgsnäppa gick vid nio-tiden, vilket ledde till att extra många såg till att vara på plats när det grydde.

Den gulbröstade snäppan var kvar på morgonen, liksom den potentiella

dvärgsnäppan, om än mindre dvärgsnäppelik i morgonljuset. Eller var den kvar? Bilder från kvällen före visades och det argumenterades för att det inte var samma fågel som folk nu stod och tittade på.

Med tiden kunde dock flera observatörer som sett fågeln på kvällen bekräfta att det var samma individ och snart enades skådarleden om att det rörde sig om en mosnäppa (*Calidris temminckii*).

Dvärgsnäppedipparna kunde i alla fall trösta sig med fina obsar av vadare i alla dess former (nästan) och inte minst med den gulbröstade, som dessutom var Ölandskryss för de flesta. Bara ett tidigare Ölandsfynd finns, från augusti 1982. – CORELL

Kommentar: 60 personer kryssade den gulbröstade vid Gammalsbyören, men fortfarande är det 45 procent av C3-medlemmarna som ännu inte har den på Sverigelistan. Det hade för övrigt gått tre år sedan det senast sågs en gulbröstad snäppa i Sverige, en endagsobs på Måklappen den 1 augusti 2004, och fyndet före det var långstannaren på Getterön i oktober 2001. Totalt har det nu setts sju gulbröstade snäppor i Sverige.



Raritetskommittén fanns på plats vid Gammalsbyören nästan mangrant på morgonen den 25 juli – bara ordföranden saknades. På bilden syns (fr.v.) Magnus Unger, Uno Unger (rk), Christian Cederroth, Anders Blomdahl (rk) och Arne Johansson m.fl. Den lilla vadare som kvällen före hade larmats som möjlig dvärgsnäppa – i så fall ett förstafynd för Sverige – fick därför sin Rk-behandling på plats och ställe. Ganska snart sågades Rk 'dvärgsnäppan' – det var en mosnäppa. Fast det fanns folk på plats som verkade hävda 'the Two Bird Theory'. Foto: Corell



David Erterius lyfte handjagaren och grönbena blev tuvsnäppa som i tub blev spetsstjärtad snäppa. David har nu två spetsstjärtade snäppor på sitt samvete. Foto: Richard Ek

Spetsstjärtad på dubbel-ädeln

I samma ruskväder som den gulbröstade snäppan upptäcktes på Öland stack David Erterius och Henrik Lind ut en sväng i sydvästskåne. Tillsammans med dem var Ola Johansson, som skulle introduceras till lite skådning – och vilken introduktion det blev!

– Vi var på väg till sydväst för att kolla vadare eftersom vädret onekligen kändes intressant, börjar David.

– Jag föreslog att vi skulle börja vid Gröna boden vid Foteviken och de andra samtyckte.

– Väl på plats började vi med att spana av dy- och gräsyrtorna snett utåt höger. Jag började med handjagaren eftersom mitt ena stativben

krånglade. Rätt omgående fastnade jag för en vadare som födosökte i vattenbrynet ca 150 meter bort.

– Initialt tänkte jag grönbena, men det var något som inte stämde och jag kände på mig att det kunde vara en tuvsnäppa.

– Efter lite tjat fick jag så låna Henriks tub och tog in fågeln.

– Ridå... Det var ju en spetsstjärtad snäppa (*Calidris acuminata*)!

David lät Henrik och Ola kolla i tuben och kollade också själv en extra gång.

– En spetsstjärtad snäppa i sommardräkt i tub på 150 meters håll genom tubkikare är i och för sig inget att tveka över, men den berömda psy-



Foto: Tomas Lundquist

Obligatorisk vid Ottenby

Ett av höstens vanligaste BMS-larm får nog prärielöpare (*Tryngites subruficollis*) vid Hahns fiskarstugor nere vid Ottenby anses ha varit. Och det är ju inte heller första hösten som det har hållit till löpare i Ottenbyområdet. Två fåglar sågs på lokalen denna höst och de var ruskigt stationära. En av fåglarna kunde också ringmärkas av personalen vid Ottenby fågelstation.

Prärielöpare sågs också vid Hjälstaviken, Uppland mellan den 13 september och 4 oktober och vid Erstadkärr på Visingsö i Småland den 2 oktober, förövrigt andra obsen i Småland i år!

– CORELL

Kommentar: Höstens obsar av prärielöpare gjordes alltså i Uppland, Småland och på Öland. Fyndbilderna för 2007 ger således stöd för de teorier som framförts tidigare här i RR, dvs. att de löpare som uppträder i Sverige om höstarna inte kommer över Atlanten utan från nordost. Vårens fynd gjordes förövrigt i Uppland och i Småland. Alltså inte ett enda fynd av prärielöpare i väst i år.



Snabbt var folk på plats för att avvjuta den spetsstjärtade snäppan.

Foto: Richard Ek

kologiska faktorn spökade återigen, som så ofta i samband med rarrisupp-täckter, konstaterar David.

David höll sedan koll på fågeln medan Henrik diskuterade parkeringsmöjligheter för anländande skådare med Mikael Nord över telefon. David drogs in i samtalet och minuten senare var fågeln bortslarvad.

– Som tur var hittade vi den igen rakt nedanför Gröna boden. Resten är väl historia, avslutar David.

Den spetsstjärtade snäppan kunde ses av många tillresta skådare de följande dagarna, även om det råder lite delade meningar om obsarna mot slutet.

Det är inte första gången som David Erterius hittar en spetsstjärtad snäppa i Sverige. Första gången var vid Örtofta den 19 augusti 1999.

– Jag tycker själv att det är smått osannolikt att lyckas springa på ännu en spetsstjärtad i Sverige, jag menar, hur stor är egentligen sannolikheten?

Och onekligen är spetsstjärtad snäppa en tung art på dubbel-ädellistan – respekt!

– CORELL

Kommentar: Sedan tidigare finns det sju fynd (sex individer) av spetsstjärtad snäppa i Sverige, det senaste från Östra hamnen i Lidköping 5-9 oktober 2003. Årets spetsstjärt kryssades av 76 personer och nästan 50 procent av medlemmarna har nu klarat av arten på Sverigelistan.



Beckasinsnäppan i Foteviken var extremt svårsedd och det var få som lyckades att få bild på djuret.

Foto: Jonas Holmqvist

Becksnäppa blev spin-off

Tomas Lundqvist hade hoppats på bra rovfågelsträck i Falsterbo tisdagen den 9 oktober, men sträcket blev inget vidare. Istället begav han sig till Lilla Hammarsnäs och Foteviken för att jobba på sin oktoberårslista.

– Det fanns en hel del gluttsnäppor på lokalen, så jag började att räkna dem, berättar Tomas.

– Plötsligt fick jag se en "grå enkelbecksin" stå och stöta med näbben en bit bort.

Fågeln stod skynd bakom lite kvistar och efter några minuter lyfte den i ett allmänt uppflog, men landade lite längre söderut. Larmet om att Tomas hittat en ung större beckasinsnäppa (*Limnodromus scolopaceus*) gick ut



Alla som gillar Järpen räcker upp en fot! Den vitnäbbade islommen (*Gavia adamsii*) sågs mellan 10 februari och 17 september.

Foto: Morten Vang

vid lunchtid. Fågeln blev en långstannare och fanns kvar, om än rätt svårsedd, i Foteviken åtminstone fram till den 25 oktober då detta skrivs.

– CORELL

Kommentar: Det här var det 17:e fyndet av större beckasinsnäppa i Sverige. Fortfarande saknar 35 procent av medlemmarna arten på Sverigelistan. Under 2007 har över 100 personer kryssat becksnäppan, antingen vid Vekadammen, Hornborgasjön i maj eller vid Foteviken i oktober.



Mongolpipare i princip på tomten är inte illa. Senare under hösten såg Lars Quistgaard Bay också en gråhalsad trast som satt en kort stund i ett träd inne på grannens tomt. Tyvärr hann han inte få några bilder.

Foto: Lars Quistgaard Bay

Mongolen vid Böste

Lars Quistgaard Bay bor i princip direkt på stranden vid Böste på skånska sydkusten, så när han vill spana vadare behöver han bara kliva ut ur huset och ned på stranden. Så gjorde han på kvällen den 4 augusti.

– Det hade börja bli lite mörkt när jag, i en flock på 10-12 större strandpipare (*Charadrius hiaticula*) fick syn på en mongol-/ökenpipare, berättar Lars.

Lars sprang upp till huset för att hämta adaptorn till kameran. Väl tillbaka lyckades han att få ett par bilder på piparen. Lars la snabbt in obsen i Svalan och även om han redan på kvällen kunde bestämma fågeln till en gammal hane mongolpipare råkade obsen bli inlagd i Svalan som ökenpipare – först morgonen därpå fick Lars hjälp med att ändra inmatningen.

Hursomhelst, larmet gick sent på kvällen, fast ingen hann fram före mörkets inbrott.

Följande morgon fanns mongolpiparen kvar strax öster om läget.

– Hade inte kameran strejkat hade jag fått jättefina bilder, säger Lars.

Med tiden nådde nyheten om att piparen var kvar också de andra skådarna som letade efter fågeln och några tiotal personer hann se den innan den försvann spårlost redan vid niotiden.

– CORELL

Kommentar: Det här var första mongolpiparen på sju år. Senast det begav sig var också på skånska sydkusten, nämligen vid Haken, Abbekås den 17-19 juni 2000. Totalt har det nu setts sju mongolpipare i landet. Fortfarande saknar 65 procent av medlemmarna arten och suktarlistan toppas av Timo Samanen på 410 arter.



De fyra roständerna (*Tadorna ferruginea*) drog storpublik till Kvanum, men fågelvägen till Nolhagaparken är bara några få mil.

Foto Berndt Fahlgren



Brednäbbad simsnäppa (*Phalaropus fulicarius*) sågs under hösten som vanligt framför allt längs västkusten på sträck. Några enstaka obsar av sträckande eller rastande brednäsor gjordes också på Öland och Gotland. Den här fågeln rastade vid Lisered den 20-23 september.

Foto: Lasse Olsson